

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΚΑΪΜΑΚΑΜΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 20 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3606528 - 210 3603870
info@kaimakamis-law.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ Ε.Π.Ο.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Της ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «**Π.Α.Ε. ΑΕΚ**»,
που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, Πάτμου και Ολύμπου - παράπλευρος Λεωφ. Σπ.
Λούη - και εκπροσωπείται νόμιμα, τηλ : 2106855850, φαξ : 2106855150, email:
info@aekfc.gr

KATA

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΟΜΟΙΟ ΤΗΝ
- 4 MAI. 2016

Της με αρ. 37/27-4-2016 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο.

*****

Σε βάρος μας ασκήθηκε η από 11-2-2016 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων που αφορά σε πειθαρχική παράβαση που προβλέπεται και τιμωρείται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 14, 15 παρ. 1, 6 περ. δ', στ' και 35 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. και διαβιβάστηκε στο Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο της Super League με το υπ' αρ. πρωτ. 5719/11-2-2016 έγγραφο του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραμματέως της Ε.Π.Ο. Με την ως άνω πειθαρχική δίωξη αποδόθηκε σε βάρος μας η πειθαρχική παράβαση της προκλήσεως εκτεταμένων επεισοδίων εντός του αγωνιστικού χώρου μετά την λήξη της αναμέτρησης της 7-2-2016 με την ΠΑΕ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 1923 στο πλαίσιο της 21^{ης} αγωνιστικής ημέρας του πρωταθλήματος SUPER LEAGUE, στα οποία φέρεται να ενεπλάκη σημαντικός αριθμός προσώπων και προκλήθηκαν ταυτόχρονα φθορές ξένης ιδιοκτησίας και σωματική βλάβη προσώπου. Με την με αρ. 112/2016 απόφαση του ως άνω Οργάνου απορρίφθηκε ο κατ' άρθρο 14 παρ. 4 του ΠΚ της Ε.Π.Ο. ισχυρισμός μας και μας επιβλήθηκε χρηματική ποινή ύψους εβδομήντα χιλιάδων ευρώ (70.000 €), ποινή διεξαγωγής δύο (2) αγώνων χωρίς θεατές και ποινή αφαίρεσης τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου. Η εν λόγω απόφαση κατέστη τελεσίδικη δυνάμει της με αρ. 37/2016 απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο.

Κατά της ανωτέρω απόφασης - και πριν την κοινοποίηση του σκεπτικού της - προσφεύγουμε νόμιμα και εμπρόθεσμα για τους κάτωθι νόμιμους, βάσιμους και αληθείς λόγους :

I. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου.

(ω) Ως προς την ρητή αναφορά εκ μέρους του παρατηρητή της τοποθέτησης των φιλάθλων μας σε διακριτική κερκίδα κατόπιν απόφασης της αστυνομικής δύναμης, ως στοιχείο θεμελιωτικό της αντικειμενικής ευθύνης της Π.Α.Ε.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 § 4 του ΠΚ της ΕΠΟ : «Δεν υπάρχει ευθύνη ομάδας για απρεπή συμπεριφορά θεατών σε αγώνα, εφόσον η ομάδα αυτή δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της ή για απρεπή συμπεριφορά φιλάθλων οι οποίοι στρέφονται αποκλειστικά και μόνο κατά της ομάδας τους. Εφόσον η ομάδα έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της η ευθύνη της περιορίζεται στο τμήμα του γηπέδου (εξέδρες) που αντιστοιχούν τα εισιτήρια αυτά. Σε περίπτωση που η φιλοξενούμενη ομάδα δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, αλλά, παρά ταύτα, προσέλθει ικανός αριθμός φιλάθλων αυτής στο γήπεδο και, **κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης**, οι εν λόγω φίλαθλοι εισέλθουν σε διακριτό τμήμα του γηπέδου, τότε ο Παρατηρητής του Αγώνα θα μνημονεύει ρητά το περιστατικό αυτό στην έκθεσή του. **Υπό αυτή την απαράβατη προϋπόθεση, η φιλοξενούμενη ομάδα θα φέρει την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη για τυχόν απρεπή συμπεριφορά των εν λόγω φιλάθλων».**

Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι σε περίπτωση που η φιλοξενούμενη ομάδα δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, η στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής της ευθύνης για την πρόκληση επεισοδίων από αυτούς, προϋποθέτει την σωρευτική συνδρομή των κάτωθι περιστατικών : α) να προσέλθει ικανός αριθμός φιλάθλων της φιλοξενούμενης ομάδος στο γήπεδο, β) οι εν λόγω φίλαθλοι να εισέλθουν σε διακριτικό τμήμα του γηπέδου, γ) η εγκατάστασή τους στο τμήμα αυτό να έγινε κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης, δ) το περιστατικό αυτό να μνημονεύεται ρητά στην έκθεση του παρατηρητή του αγώνος. Μόνο αν συντρέχουν όλοι οι ανωτέρω όροι, η φιλοξενούμενη ομάδα φέρει την ευθύνη για την παραβατική συμπεριφορά των φιλάθλων της. Από την διατύπωση

της εν λόγω διάταξης προκύπτει αβίαστα ότι τα ανωτέρω αναφερόμενα στοιχεία απαιτείται να αναφέρονται στην έκθεση του παρατηρητή, ο οποίος και πρέπει να βεβαιώνει όχι μόνο την προσέλευση ικανού αριθμού φιλάθλων της φιλοξενούμενης ομάδος στο γήπεδο αλλά και την τοποθέτησή τους σε διακριτικό τμήμα αυτού καθώς και την σχετική εντολή της αστυνομικής δύναμης. Η έλλειψη έστω και ενός εκ των στοιχείων αυτών στην έκθεση του παρατηρητή, αναιρεί την αντικειμενική ευθύνη της Π.Α.Ε.

Η διαπίστωση αυτή συνάγεται από την άκρως επιτακτική γραμματική διατύπωση της διάταξης («... θα μνημονεύει ρητά το περιστατικό αυτό στην έκθεσή του ... Υπό αυτήν την απαράβατη προϋπόθεση ...»), η οποία αποτυπώνει τον απολύτως εξαιρετικό της χαρακτήρα και απαγορεύει οποιαδήποτε διασταλτική της ερμηνεία, ότι δηλαδή η συνδρομή των ανωτέρω όρων στοιχειοθέτησης της αντικειμενικής ευθύνης της Π.Α.Ε. αρκεί να προκύπτουν από άλλα αποδεικτικά στοιχεία και δεν απαιτείται να βεβαιώνονται στην έκθεση του παρατηρητή. Σε αυτήν την περίπτωση, η εγκατάλειψη της υπαιτιότητας ως κριτήριο του καταλογισμού και η καθιέρωση της αντικειμενικής ευθύνης κρίθηκε ότι ενόψει των σοβαρότατων συνεπειών που επιφέρει (που φθάνουν μέχρι και την αφαίρεση τριών βαθμών και την επιβολή βαρύτατης χρηματικής ποινής) πρέπει να φέρει τα εχέγγυα της αποδεικτικής βεβαιότητας. **Για τον λόγο αυτό και προς άρση οποιασδήποτε αμφισβήτησης για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, το άρθρο 14 απαίτησε ως πρόσθετο όρο του πραγματικού του ο παρατηρητής του αγώνα να μνημονεύει ρητά στην έκθεσή του την είσοδό του των φιλάθλων σε διακριτό τμήμα του γηπέδου κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης.** Μάλιστα ο όρος αυτός τέθηκε ως «απαράβατος», συνεπώς η μη τήρησή του δεν είναι μια απλή τυπική παράλειψη, όπως αναφέρει η προσβαλλόμενη απόφαση, που δύναται να υποκατασταθεί από άλλα αποδεικτικά μέσα.

Εν προκειμένω η με αρ. 112/2016 πρωτόδικη απόφαση ως προς το κρίσιμο εξεταζόμενο ζήτημα δέχτηκε επί λέξει : «Εξάλλου στην από 07-02-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνος δεν αναγράφεται ρητώς στο οικείο πεδίο, ήτοι στο υπό στοιχείο Β' τοιούτο, με τίτλο “Παρουσία Φιλάθλων Φιλοξενούμενης Π.Α.Ε.” το γεγονός ότι προσήλθε ικανός αριθμός φιλάθλων της εγκαλούμενης ΠΑΕ, που κατόπιν σχετικής εντολής της αστυνομικής δυνάμεως, εισήλθε σε διακριτό τμήμα του γηπέδου και δη στις εξέδρες της θύρας 1 του Δημοτικού Σταδίου Περιστερίου. Ωστόσο η τοιαύτη τυπική παράλειψη του παρατηρητή, να επαναδιατυπώσει το ως άνω γεγονός και στο οικείο υπό

στοιχείο Β' πεδίο της εκθέσεώς του, πέραν της προεκτεθείσης αναφοράς αυτού στο υπό στοιχείο Α.β τοιούτο, αλυσιτελώς προτείνεται από την εγκαλούμενη και δεν δύναται να αναιρέσει την πειθαρχική της ευθύνη, ως προς τα προπεριγραφόμενα επισυμβάντα επεισόδια, διότι σύμφωνα και με τα ανωτέρω καταφασκόμενα, αποδεικνύεται ότι ικανός αριθμός μεμονωμένων φιλάθλων της ΠΑΕ ΑΕΚ τοποθετήθηκε σε συγκεκριμένη θύρα του γηπέδου, ήτοι στη θύρα 1 αυτού και παρακολούθησε τον επίμαχο αγώνα. Ως εκ τούτων, θεμελιώνεται η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλούμενης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2, 3 και 4 του ΠΚ της ΕΠΟ, ενώ ο προρρηθείς περί του αντιθέτου ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος». Η παράλειψη όμως του παρατηρητή δεν εντοπίζεται στο τυπικό γεγονός ότι απλώς δεν διατύπωσε τα απαιτούμενα περιστατικά στο κατάλληλο πεδίο της εκθέσεώς του αλλά στην ουσιωδέστατη παράλειψή του να μνημονεύσει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για να κληθεί σε εφαρμογή το άρθρο 14 του ΠΚ της Ε.Π.Ο. και ειδικότερα δεν μνημόνευσε ρητά (ως απαράβατο όρο), την είσοδο ικανού αριθμού φιλάθλων μας σε διακριτό τμήμα του γηπέδου κατόπιν εντολή της αστυνομικής δύναμης. Έτσι δεν αποδεικνύονται με τον πανηγυρικό και αδιαμφισβήτητο τρόπο που απαιτεί το άρθρο 14 οι όροι γέννησης της ευθύνης μας.

Με τον τρόπο αυτό εσφαλμένα ερμηνεύτηκε και εφαρμόστηκε το άρθρο 14 § 4 ΠΚ της Ε.Π.Ο., αφού η Επιτροπή Εφέσεων προσέδωσε σ' αυτό έννοια διαφορετική από την αληθινή, και εφαρμόστηκε, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του (πρβλ. 559 αρ. 1, *Oλ ΑΠ* 7/2014, 2/2013, 7/2006, 4/2005). Συνεπώς, η παράβαση του κανόνα ουσιαστικού δικαίου του ως άνω άρθρου, που οδηγεί σε εσφαλμένο νομικό συλλογισμό και κατ' επέκταση σε εσφαλμένη εφαρμογή του δικαίου, και η οποία εκδηλώθηκε ως ψευδής ερμηνεία του άρθρου 14 § 4 ΠΚ της Ε.Π.Ο. που με την σειρά της οδήγησε σε εσφαλμένη υπαγωγή σε αυτόν των περιστατικών της ένδικης περίπτωσης, ακυρωτέα κατέστησε την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τον βάσιμο λόγο προσφυγής.

(β) Ως προς τον έγκαιρο εκ των προτέρων καθορισμό της διακριτικής κερκίδας των φιλάθλων μας και την σχετική προς τούτο ενημέρωση της Π.Α.Ε.

Όπως γίνεται δεκτό η νομοθετική καθιέρωση της αντικειμενικής ευθύνης μπορεί να στηριχθεί : α) στην ιδέα της διακινδύνευσης (: ο κάτοχος μιας πηγής ιδιαίτερων κινδύνων είναι υπόχρεος να αποκαταστήσει κάθε ζημία που προκαλείται

από την πραγμάτωση αυτών των κινδύνων, ν. ΓπΝ/1911, 925, 924 § 1 ΑΚ), β) στην ιδέα του επαγγελματικού κινδύνου (: η ζημία που προκύπτει από την δράση τρίτων προσώπων πρέπει να επιφριφθεί σε εκείνον που τα χρησιμοποιεί για να αυξήσει την ικανότητά του για πορισμό κέρδους ή για να αναπτύξει την οικονομική του δραστηριότητα, π.χ. 71, 922 ΑΚ, ν. 551/1994), γ) στην αρχή της επιείκειας (π.χ. 918, 286 § 1 ΑΚ). Η αθλητική εκδήλωση και ο αγώνας ποδοσφαίρου δεν είναι βέβαια πηγή ιδιαίτερου κινδύνου που κατέχει μια Π.Α.Ε., όπως είναι το αυτοκίνητο (ν. ΓπΝ/1911) ή μια πυρηνική εγκατάσταση (ν. 1758/1988). Ούτε επίσης οι φίλαθλοι μιας Π.Α.Ε. «χρησιμοποιούνται» από αυτήν για δικό της οικονομικό όφελος, διότι λείπει οποιαδήποτε νομική - οργανική σχέση μεταξύ αυτών και του νομικού προσώπου της Π.Α.Ε. Ο μόνος δικαιολογητικός λόγος που απομένει για την καθιέρωση της πειθαρχικής αντικειμενικής ευθύνης μιας Π.Α.Ε. για τις πράξεις των φιλάθλων της είναι ο καταλογισμός της παράλειψής της να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα που θα μπορούσαν για να κατευνάσουν τους φιλάθλους και να ανατρέψουν την προκληθείσα αναταραχή. Το σύστημα της πειθαρχικής ευθύνης επιδιώκει δηλαδή να διαφυλάξει το αθλητικό πνεύμα και να αποτρέψει επεισόδια και διαπληκτισμούς στους αθλητικούς χώρους (γενική πρόληψη) τιμωρώντας τις Π.Α.Ε. που υποτίθεται ότι είναι σε θέση να ελέγξουν την συμπεριφορά των οπαδών τους (ειδική πρόληψη). Η ερμηνεία συνεπώς των σχετικών διατάξεων των Κανονισμών της Ε.Π.Ο. πρέπει να είναι τέτοια που να εξυπηρετεί αλλά να μην υπερακοντίζει την ανάγκη για γενική και ειδική πρόληψη.

Στην μεν περίπτωση που η ΠΑΕ λάβει και διαθέσει εισιτήρια, θεωρείται ότι εν τοις πράγμασι περιέρχεται σε θέση να ελέγχει, να κατευθύνει και να εποπτεύει τους φιλάθλους της ως συγκροτημένη ομάδα (προφανώς λόγω του χωρικού τους περιορισμού σε αυστηρά καθορισμένο σημείο του γηπέδου), ώστε να φέρει και την ευθύνη των πράξεών τους. Αν όμως η Π.Α.Ε. δεν λάβει και δεν διαθέσει εισιτήρια τότε αίρεται εκ των πραγμάτων οποιαδήποτε «εποπτική» της δράση επ' αυτών. Τέτοια δυνατότητα (ούτως ειπείν) ελέγχου θεωρήθηκε ότι επανακτά η Π.Α.Ε. μόνο αν οι μεμονωμένοι, διάσπαρτοι στις κερκίδες του γηπέδου, φίλαθλοι ομαδοποιηθούν από την αστυνομική δύναμη σε κάποιο διακριτικό μέρος. **Είναι συνεπώς αυτονόητο ότι η Π.Α.Ε. πρέπει να ενημερωθεί και μάλιστα έγκαιρα από την αστυνομική αρχή για την απόφασή της να τοποθετήσει τους φιλάθλους της (στους οποίους δεν διέθεσε εισιτήρια) σε διακριτή κερκίδα του γηπέδου, ώστε να μπορέσει να λάβει τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα.** Χωρίς να προηγηθεί σχετική απόφαση της

αστυνομίας και δίχως να ενημερωθεί σχετικά η Π.Α.Ε., η καθιέρωση της αντικειμενικής πειθαρχικής της ευθύνης για πράξεις μεμονωμένων οπαδών της παραμένει προβληματική. Και τούτο γιατί η νομοθετική εισαγωγή της αντικειμενικής ευθύνης χωρίς τον προσδιορισμό των κατάλληλων, αναγκαίων και ανάλογων ορίων συνιστά ανεπίτρεπτο περιορισμό της ελευθερίας της προσωπικότητας υπό την ειδικότερη εκδήλωση της ελευθερίας της επιχειρηματικής δράσης μέσα από κερδοσκοπικές ενώσεις (άρθρο 5 του Συντάγματος), όπως είναι οι Π.Α.Ε. (ούτως ή άλλως από άποψη πειθαρχικού δικαίου η καθιέρωση αντικειμενικής ευθύνης των Π.Α.Ε. για τις πράξεις των οπαδών τους έχει κριθεί προβληματική και αντισυνταγματική, *Iω. Γ. Δεληγιάννης – B. Π. Σκούρτης Iω. Νομική φύση του αθλητικού δικαστή και νομιμότητα της πειθαρχικής εξουσίας, Γνμδ. Αρμ 1986, σελ. 590, Μ.Δ.Ο. Ε.Π.Α.Ε. 510/1994 ΕπιθαθλΔικ 1995, 176, πρβλ. και Σ. Λύτρα Σ. Λύτρας, Το πειθαρχικό φαινόμενο στο σύγχρονο ελληνικό Δίκαιο, 1989, σελ. 232*). Υπό το πρίσμα αυτό επιβάλλεται η σύμφωνη με το Σύνταγμα ερμηνεία του άρθρου 14 του ΠΚ της Ε.Π.Ο. προκειμένου να μην κριθεί ανεφάρμοστη ως αντίθετη στην συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της προστασίας της προσωπικότητας και της ελεύθερης οικονομικής δράσης.

Η υποστηριζόμενη εν προκειμένω ερμηνεία εναρμονίζεται με την ratio legis της διάταξης του άρθρου 14 του ΠΚ της Ε.Π.Ο. Πράγματι, σκοπός του άρθρου 14 § 4 εδ. γ είναι να εξομοιώσει από άποψη πειθαρχικής ευθύνης την περίπτωση που η φιλοξενούμενη ομάδα λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της με την περίπτωση που δεν λάβει και δεν διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της. Για την υπαγωγή των δύο ανόμοιων αυτών αξιολογικών περιπτώσεων στο ίδια πλέγμα πειθαρχικών συνεπειών, ήτοι για την καθιέρωση της αντικειμενικής ευθύνης της Π.Α.Ε., το κριτήριο δεν μπορεί παρά να είναι το ίδιο, ήτοι η επίρριψη της ευθύνης στην ΠΑΕ κατά το μέτρο που ελέγχει τον όγκο των φιλάθλων της ως οιονεί ζημιογόνα πηγή κινδύνων. Πέραν λοιπόν του γράμματος της διάταξης του άρθρου 14 του ΠΚ της Ε.Π.Ο., ο οποίος απαιτεί την τήρηση συγκεκριμένων και απαράβατων προϋποθέσεων για την κατάφαση της πειθαρχικής ευθύνης μιας φιλοξενούμενης Π.Α.Ε., από το πνεύμα και το σκοπό της επιβάλλεται η τήρηση πρόσθετων αλλά αυτονόητων συγκεκριμένων προϋποθέσεων, δηλαδή αφενός **ο ορισμός εξ αρχής και πριν τον αγώνα, με απόφαση της οικείας αστυνομικής Διεύθυνσης, συγκεκριμένου και διακριτού τμήματος της κερκίδας για την είσοδο και τοποθέτηση φιλάθλων, μεμονωμένων ή οργανωμένων, μιας φιλοξενούμενης**

ομάδας και αφετέρου η σχετική προς τούτο ενημέρωση της Π.Α.Ε. Μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο δύναται μια φιλοξενούμενη ΠΑΕ να λάβει όλα τα προβλεπόμενα προληπτικά μέτρα τάξης και ασφάλειας και να τηρήσει όλες τις εν γένει υποχρεώσεις της που απορρέουν από το άρθρο 14 και 1, 2 και 3 Π.Κ.

Σε διαφορετική περίπτωση, η δημιουργία εν αγνοίᾳ της φιλοξενούμενης Π.Α.Ε. και κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του αγώνα μιας εν τοις πράγμασι διακριτής κερκίδας των φιλάθλων της δεν δίνει αντικειμενικά τη δυνατότητα στην Π.Α.Ε. να αναλάβει κάθε ενδεικνύμενο από τις περιστάσεις μέτρο προς διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής του αγώνα βάσει της διάταξης του άρθρου 14 Π.Κ και να μεριμνήσει έγκαιρα και με προσήκοντα τρόπο, ώστε να υπάρξει έλεγχος των φιλάθλων της ώστε να φέρει συνακόλουθα και πειθαρχική ευθύνη σε περίπτωση οποιασδήποτε παραβατικής συμπεριφοράς τους. Σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, η Π.Α.Ε. θα καταλαμβανόταν κυριολεκτικά εξ απήνης από την δημιουργία μιας πραγματικής κατάστασης για την οποία δεν φέρει εκ των προτέρων καμία ευθύνη (στο μέτρο που δεν είχε λάβει και διαθέσει εισιτήρια αλλά ούτε και αποφάσισε τον σχηματισμό διακριτική κερκίδας) αλλά και εκ των υστέρων καμία δυνατότητα ελέγχου.

Με βάση όμως τα όσα προεκτέθηκαν, η αδιάκριτη επίρριψη της πειθαρχικής ευθύνης της παράνομης δράσης των φιλάθλων μιας Π.Α.Ε. στους ώμους του νομικού της προσώπου δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της γενικής και ειδικής πρόληψης που υπαγορεύουν την εντατικοποίηση της προσπάθειας για την ανεύρεση των φυσικών αυτουργών των εγκληματικών πράξεων. Μπορεί βέβαια να προσφέρει στην Ε.Π.Ο. και στην Πολιτεία μια εύκολη (αλλά νομικά έωλη) λύση για τον καταλογισμό των ευθυνών, όμως δεν μειώνει καθόλου τις εκδηλώσεις της αθλητικής βίας καθώς ο κάθε επίδοξος ταραξίας θα γνωρίζει πως ότι και αν πράξει την ευθύνη θα την φέρει όχι προσωπικά ο ίδιος αλλά η Π.Α.Ε. Οίκοθεν νοείται ότι μια τέτοια πρακτική θα επιφέρει την οικονομική καταστροφή των Π.Α.Ε. που δεν θα μπορούν να αντέξουν τις δυσβάσταχτες ποινές. Για τον λόγο αυτό η αντιμετώπιση των περιπτώσεων, όπως η επίδικη, επιβάλλεται να γίνεται με κριτήριο την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της προστασίας της προσωπικότητας και της ελεύθερης οικονομικής δράσης (που θέτουν τα εύλογα όρια στην ανεξέλεγκτη ευθύνη των Π.Α.Ε.) και όχι με εκτιμήσεις αμφίβολης σκοπιμότητας.

Στην προκειμένη περίπτωση, στην με αρ. πρωτ.1003/2/65/5-ρλθ' από 4-2-2016 απόφασή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Δυτικής Αττικής για τη λήψη και τήρηση μέτρων ασφάλειας και τάξης, αναφέρεται επί λέξει ότι ελήφθη υπ' όψιν «η κρατούσα

κατάσταση του γηπέδου αναφορικά με τη δυνατότητα ασφαλούς διαχωρισμού των φιλάθλων». Για το λόγο δε αυτό η αστυνομική διεύθυνση δεν συναίνεσε στη διάθεση εισιτηρίων στη φιλοξενούμενη ΠΑΕ ΑΕΚ και στη μετακίνησή τους είτε μεμονωμένα είτε οργανωμένα για την παρακολούθηση του εν λόγω αγώνα. Λόγω ακριβώς αυτής της ιδιαιτερότητας του γηπέδου, αποφασίσθηκε η έκδοση συγκεκριμένου αριθμού εισιτηρίων από τη γηπεδούχο ομάδα του Ατρομήτου και για τις έξι διαθέσιμες θύρες του γηπέδου για τους φιλάθλους και των δύο ομάδων και εν γένει για όλους τους φιλάθλους (ν. 2725/99 και 4326/2015). Από κανένα όμως αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι ικανό χρόνο πριν την έναρξη της αναμέτρησης η αστυνομία αποφάσισε την τοποθέτηση φιλάθλων μας μόνο στην θύρα 1 του γηπέδου και ότι ενημέρωσε σχετικά την Π.Α.Ε. ΑΕΚ ώστε να μεριμνήσει έγκαιρα για την λήψη των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας και τάξης. Περί της απόδειξης τούτων, ουδένα αποδεικτικό στοιχείο υπάρχει. Ενόψει των προεκτεθέντων, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την θεμελίωση της αντικειμενικής της ευθύνης της Π.Α.Ε. ΑΕΚ.

(γ) Ως προς την έννοια των εκτεταμένων επεισοδίων.

Στην όλως επικουρική περίπτωση που γίνει δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της Π.Α.Ε. για την πρόκληση επεισοδίων μετά τη λήξη του αγώνα μέσα στον αγωνιστικό χώρο, δεν στοιχειοθετείται η έννοια των εκτεταμένων επεισοδίων της παραγράφου 6 περ. δ' του άρθρου 15 Π.Κ. Η έννοια των εκτεταμένων επεισοδίων δεν ορίζεται ρητά στο ΠΚ, και αποτελεί αόριστη νομική έννοια, η εξειδίκευση της οποίας προκύπτει από την χρήση των ακόλουθων κριτηρίων : i) τον αριθμό των εμπλεκομένων προσώπων, ii) την ένταση και την βιαιότητα τν επεισοδίων, iii) τις συνέπειες των επεισοδίων αναφορικά με την ομαλή διεξαγωγή του αγώνα και την υγεία και την σωματική ακεραιότητα των παρευρισκομένων στο γήπεδο προσώπων, iv) την χρονική διάρκεια και τον τόπο που έλαβαν χώρα τα επεισόδια.

Εν προκειμένω, τα γεγονότα έλαβαν χώρα στο ταρτάν (και μόνο) του γηπέδου έμπροσθεν της θύρας 1, μετά τη λήξη του αγώνα και την αποχώρηση όλων των εμπλεκομένων σε αυτόν προς τα αποδυτήρια. Σε αυτά συμμετείχαν συνολικά 25 περίπου άτομα και έληξαν σχεδόν εν τη γενέσει τους, με την πάροδο δύο (2) μόλις λεπτών, χωρίς να απαιτηθεί η λήψη συγκεκριμένων κατασταλτικών μέτρων από την αστυνομική δύναμη, η οποία και προσέτρεξε καθυστερημένα και άκαιρα για την απομάκρυνση όσων βρέθηκαν στις αντεγκλήσεις που έλαβαν χώρα στο ταρτάν του

γηπέδου έμπροσθεν του καφέ. Η ποδοσφαιρική αναμέτρηση ουδόλως επηρεάστηκε από τα επεισόδια, ούτε και η σωματική ακεραιότητα των ποδοσφαιριστών, προπονητών, παραγόντων και αξιωματούχων του αγώνα. Ο δε τραυματισμός του Καψίλη Δημητρίου, οπαδού του Ατρομήτου, δεν οφείλεται στα επεισόδια που προκάλεσαν οι «φίλαθλοι» της ΑΕΚ αλλά στον ίδιο, που όπως προκύπτει από το με αρ. 1000/3/65/5-ρε' 8-2-2016 έγγραφο της Διεύθυνσης Αστυνομίας Δυτικής Αττικής συνελήφθηκε ως εμπλεκόμενος στα επεισόδια (οπότε είναι πιθανόν να τραυματίστηκε από κάποιον άλλο που αμυνόταν κατ' αυτού).

Η εξαιρετικά μικρή διάρκεια και η περιορισμένη χωρική έκταση των επεισοδίων, ο μικρός αριθμός των εμπλεκόμενων προσώπων και η ανύπαρκτη επίδραση των επεισοδίων στον ποδοσφαιρικό αγώνα και τους συντελεστές του αλλά και σε όσους (λοιπούς φιλάθλους) δεν συμμετείχαν σε αυτά, συνηγορούν περί του χαρακτηρισμού τους ως μεμονωμένων. Η περί του αντιθέτου κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης, ενόψει των περιστάσεων που δέχθηκε, είναι προφανώς εσφαλμένη, δημιουργώντας βάσιμο λόγο προσφυγής.

II. Εσφαλμένη εκτίμηση της αποδείξεων.

Επικουρικά και στην περίπτωση που κριθεί ότι τόσο η είσοδος ικανού αριθμού οπαδών της ομάδος μας σε διακριτικό τμήμα του γηπέδου όσο και η σχετική εντολή της αστυνομικής δύναμης δύναται να αποδεικνύονται όχι μόνο από την έκθεση παρατηρητή αλλά και από άλλα αποδεικτικά μέσα, λεκτέα τα ακόλουθα :

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο (αλλά και η Επιτροπή Εφέσεων που απέρριψε την έφεσή μας) κατ' εσφαλμένη εκτίμηση των μαρτυρικών αποδείξεων ως και του παντοειδούς εν γένει αποδεικτικού υλικού καθώς και των βεβαιωθέντων από την διαδικασία πραγματικών γεγονότων, δέχτηκε επί λέξει : «*Ειδικότερα δυνάμει της υπ' αριθμ. 1003/2/65/5-ρλθ' από 04-02-2016 αποφάσεως του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, αποφασίσθηκε η γηπεδούχος ομάδα, ΠΑΕ ΑΠΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 1923, να εκδώσει και να διαθέσει με ευθύνη της 6.596 εισιτήρια, προοριζόμενα για τις θύρες 1, 2, 3, 4, 5, και 7 του Δημοτικού Σταδίου Περιστερίου και για τους φιλάθλους αμφοτέρων των διαγωνιζόμενων ομάδων, οι οποίοι θα προσέρχονταν μεμονωμένα στο εν λόγω γήπεδο. Επιπλέον, με την ίδια ως άνω απόφασή του, ο Διευθυντής της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής δεν αποδέχθηκε το αίτημα της εγκαλούμενης ΠΑΕ ΑΕΚ να προβεί αυτή στην οργανωμένη*

(800) εισιτηρίων στους φιλάθλους. Περαιτέρω, όμως όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. πρωτ. 1000/3/65/5/ρε' από 08-02-2916 αναφορά συμβάντων του Διευθυντή της αυτής ως άνω Αστυνομικής Διευθύνσεως, οι φίλαθλοι της φιλοξενούμενης και ήδη εγκαλούμενης ΠΑΕ προσήλθαν στο εν λόγω γήπεδο για την παρακολούθηση του ανωτέρω ποδοσφαιρικού αγώνος και κατέλαβαν τις κερκίδες της θύρας 1 αυτού. Το εν λόγω εξάλλου γεγονός προκύπτει και από τα αναγραφόμενα στην ίδια την από 07-02-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνος και δη στο υπό στοιχείο A.6 πεδίο αυτής με τίτλο "Άλλα συμβάντα ..." σύμφωνα με τα οποία "η θύρα 1 ... είχε διατεθεί στη φιλοξενούμενη ομάδα για την φιλοξενία μεμονωμένων φιλάθλων της" ...».

Αν όμως είχε προσηκόντως αξιολογηθεί το περιεχόμενο της με αρ. πρωτ. 1003/2/65/5-ρλθ' από 04-02-2016 αποφάσεως του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής και της από 7-2-2016 έκθεσης του παρατηρητή αγώνος τότε η προσβαλλόμενη απόφαση θα είχε καταλήξει σε εντελώς διαφορετικό πόρισμα.
Συγκεκριμένα :

Στο ανωτέρω έγγραφο υπό 1β αναγράφεται επί λέξει : «*Από την κερκίδα (1) που είχαν αναπτυχθεί* άγνωστοι φίλαθλοι της φιλοξενούμενης ομάδας». Αν πράγματι η εγκατάσταση των φιλάθλων της ομάδος μας στην θύρα 1 του δημοτικού σταδίου Περιστερίου είχε λάβει χώρα κατόπιν ρητής εντολής της αστυνομικής αρχής, τούτο προφανέστατα θα είχε αναφερθεί στο ως άνω έγγραφο. Τουναντίον σε αυτό καμία μνεία δεν γίνεται για τέτοιου είδους εντολή ή υπόδειξη από την αστυνομική δύναμη, όπως θα έπρεπε λόγω της υπηρεσιακής φύσης ενός τόσο σημαντικού εγγράφου. Αντίθετα ο συντάκτης του Ταξίαρχος κ. Κορδολαίμης Παναγιώτης, Διευθυντής της Αστυνομικής Διεύθυνσης Δυτικής Αττικής, αναφερόμενος στους φιλάθλους μας χρησιμοποιεί το ρήμα «*αναπτυχθεί*» («*Από την κερκίδα 1 που είχαν αναπτυχθεί ...*») και όχι «*τοποθετηθεί*», γεγονός που υποδηλώνει σαφώς ότι η κατάληψη της θύρας 1 έγινε αυτοβούλως από τους ίδιους (όπως και από άλλους φιλάθλους της γηπεδούχου ομάδος) και όχι κατ' εντολή της αστυνομίας. Η ίδια μάλιστα έκφραση χρησιμοποιείται και για τους φιλάθλους της γηπεδούχου ομάδος [«*a. Κατά την διάρκεια του αγώνα άγνωστοι φίλαθλοι του ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ ΑΘ. (ΦΕΝΤΑΓΙΝ) από την κερκίδα (7) που είχαν αναπτυχθεί ...*», πράγμα που αποτυπώνει και επιβεβαιώνει την ομοιότητα των δύο καταστάσεων, ότι δηλαδή άπαντες οι οπαδοί και των δύο ομάδων κατέλαβαν τις θέσεις τους στις κερκίδες, όπου αναπτύχθηκαν χωρίς οποιαδήποτε εξωτερική πίεση ή διαταγή.

Από κανένα συνεπώς σημείο της προμνησθείσας αστυνομικής αναφοράς δεν επιβεβαιώνεται το γενόμενο δεκτό από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι ικανός αριθμός φιλάθλων της ομάδος μας κατέλαβε διακριτό τμήμα του γηπέδου κατόπιν εντολής της αστυνομική δύναμης. Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από την με ημερομηνία 7-2-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνος στην οποία αναγράφεται ότι «η θύρα 1 ... είχε διατεθεί στη φιλοξενούμενη ομάδα για τη φιλοξενία μεμονωμένων φιλάθλων της». Και εξ αυτού της αναφοράς δεν προκύπτει έστω υπαινικτικά ότι στην θύρα 1 είχαν εισέλθει φίλαθλοι της ομάδος μας κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης. Τέτοια αναφορά δεν γίνεται «ρητά» στην έκθεση παρατηρητή, όπως απαιτεί το άρθρο 14 παρ. 4 του ΠΚ της Ε.Π.Ο. Η διαπίστωση αυτή δεν ανατρέπεται από την επ' ακροατηρίω κατάθεση του μάρτυρά μας Ανδρέα Δημάτου, ο οποίος ρητά ανέφερε ότι μεμονωμένοι φίλαθλοι της ομάδος μας είχαν καταλάβει θέσεις σε όλες τις κερκίδες του γηπέδου. Συνεπώς αβάσιμος τυγχάνει ο ισχυρισμός, που δεν αποδεικνύεται εξάλλου από κανένα αποδεικτικό μέσο ούτε καν από τα έγγραφα της ίδιας της αστυνομίας, ότι η τελευταία είχε αποφασίσει την τοποθέτηση των φιλάθλων μας στην θύρα 1, την στιγμή που είναι αδιαμφισβήτητο ότι έλαβε χώρα η μεμονωμένη προσέλευσή τους στο γήπεδο και κατέλαβαν θέσεις σε όλες τις θύρες του γηπέδου, όπως μάλιστα είχε αποφασισθεί εκ των προτέρων με απόφαση της αστυνομίας ! Ελλειπούσης της εντολής της αστυνομικής δύναμης, ελλείπει ένα από τα βασικά στοιχεία του πραγματικού του άρθρου 14 παρ. 4 ΠΚ της Ε.Π.Ο.

III. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

i) Σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 6 του ΠΚ της Ε.Π.Ο., σε περίπτωση δημιουργίας εκτεταμένων επεισοδίων προ, κατά τη διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, επιβάλλονται οι ακόλουθες ποινές : «... δ) χρηματική ποινή εβδομήντα χιλιάδων ευρώ (70.000) έως εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ (150.000) και ποινή διεξαγωγής δύο (2) έως τρεις (3) αγώνες χωρίς θεατές και αφαίρεση τριών (3) βαθμών από τον βαθμολογικό πίνακα, εάν τα επεισόδια έγιναν μέσα στον αγωνιστικό χώρο ...». Εν προκειμένω για την αποδιδόμενη σε βάρος μας πειθαρχική παράβαση επιβλήθηκαν – και αφού μάλιστα λήφθηκε υπόψη η πρόκληση φθοράς ξένης ιδιοκτησίας και σωματικής βλάβης ως επιβαρυντική περίπτωση – η χρηματική ποινή των εβδομήντα χιλιάδων ευρώ (70.000 €), η ποινή της διεξαγωγής δύο αγώνων χωρίς θεατές και η ποινή της αφαίρεσης τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα. Με

τον τρόπο αυτό επιλέχθηκαν τα μικρότερα προβλεπόμενα όρια της χρηματικής ποινής και της ποινής της διεξαγωγής αγώνων χωρίς θεατές. Εντούτοις επιβλήθηκε ακέραια η ποινή αφαίρεσης των τριών (3) βαθμών και όχι μικρότερη, καθότι για το είδος αυτό της ποινής το άρθρο 15 παρ. 6 δεν προβλέπει κάποιο πλαίσιο με μικρότερο και μεγαλύτερο όριο (π.χ. από ένα έως τρεις βαθμούς). Τούτο όμως δεν εμποδίζει τον πειθαρχικό δικαστή κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας να επιβάλλει ποινή αφαίρεσης βαθμών λιγότερων από αυτό που προβλέπει το άρθρο 15 παρ. 6. Αυτό εξάλλου έγινε δεκτό και από την με αρ. 112/2016 απόφαση του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της SUPER LEAGUE, το οποίο έκρινε ότι ο εφαρμοστής του δικαίου έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας να μην τηρήσει τα ελάχιστα όρια τα επιβλητέων χρηματικών ποινών του άρθρου 15 παρ. 2 του ΠΚ της Ε.Π.Ο., κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του πειθαρχικού αδικήματος και επιπλέον ότι επιτυγχάνεται τοιουτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι διατάξεις του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Κατά μείζονα λόγο, ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος

Στην επίδικη περίπτωση, η συνταγματική αρχή της εξατομίκευσης των ποινών, που απορρέει από τη συνταγματική απαίτηση της αναγκαιότητας/αναλογικότητας αυτών, έχει την έννοια ότι για την επιβολή κάποιας ποινής πρέπει ο πειθαρχικός δικαστής να λαμβάνει υπόψη του, τις ιδιαίτερες συνθήκες εκάστης περίπτωσης. Εν προκειμένω, ο ΠΚ της Ε.Π.Ο. στο άρθρο 15 παρ. 6 δεν κλιμακώνει την ποινή της αφαίρεσης βαθμών από τον βαθμολογικό πίνακα ανάλογα με τη βαρύτητα της σχετικής παράβασης, προβλέποντας ανώτατο και κατώτατο όριο. Η πρόβλεψη αφαίρεσης τριών (3) βαθμών, ήτοι σταθερού αριθμού βαθμών χωρίς την συνάρτηση αυτής (της πρόβλεψης) με οποιοδήποτε άλλο κριτήριο, στερεί από την διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 στοιχεία αναλογικότητας. Περαιτέρω, δε, το πειθαρχικό δικαιοδοτικό όργανο αθεμίτως κατά το Σύνταγμα δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει τους αφαιρεθέντες βαθμούς αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παράβασης, αφού ήδη οι βαθμοί δεν κλιμακώνονται κατά τα προεκτεθέντα από τον ίδιο τον τυπικό αθλητικό νομοθέτη (τον ΠΚ της Ε.Π.Ο.), ανάλογα με τη βαρύτητα κάθε παράβασης. Με τον τρόπο αυτό αναιρείται και θίγεται ουσιωδώς το δικαίωμα στην παροχή της έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαιοδοτικό όργανο δεν διαθέτει εξουσία επιμέτρησης του είδους της επιβλητέας κύρωσης, με βάση τις ιδιαιτερότητες της παράβασης, ήτοι με βάση κριτήρια, τα

οποία, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη αλλά και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, είναι, κατ' αρχήν, πρόσφορα για τον κολασμό του παραβάτη και την αποτροπή παρόμοιων παραβάσεων. Ενόψει τούτων, η ως άνω διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 του ΠΚ της Ε.Π.Ο. αντίκειται στη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας εκ του ότι δεν καταλείπει στην αρμόδια δικαιοδοτική αρχή διακριτική ευχέρεια ως προς το καθορισμό των αφαιρεθέντων βαθμών. Η δε επιβολή της ποινής της αφαίρεσης τριών (3) βαθμών από το πειθαρχικό όργανο στηρίζεται σε αντιφατικές αιτιολογίες στο μέτρο που ως προς τις άλλες δύο ποινές (χρηματική ποινή και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές) επιλέχθηκαν τα κατώτερα προβλεπόμενα όρια, γεγονός που αποκαλύπτει την κρίση του δικαιοδοτικού οργάνου ως προς την μειωμένη απαξία της αποδιδόμενης παράβασης.

ii) Σε κάθε περίπτωση οι επιβαλλόμενες ποινές είναι στο σύνολό τους δυσανάλογα επαχθείς σε σχέση με τη βαρύτητα της παραβάσεως, με αποτέλεσμα η να υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό και να οδηγούν σε ανεπιεική αποτελέσματα για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ. Τούτο ισχύει και για την επιβληθείσα χρηματική ποινή των 70.000 €, το ύψος της οποίας κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας δύναται να μειωθεί και πέραν του κατώτερου προβλεπόμενου ορίου (ήτοι των 70.000 €), όπως εξάλλου δέχτηκε και η πρωτόδικη απόφαση («... το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια με βάση την αρχή της αναλογικότητας να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών ...») και αποτελεί πλέον πάγια νομολογία μετά την έκδοση παρόμοιων αποφάσεων της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο. Εν προκειμένω κατά τον καθορισμό των επιβλητέων κυρώσεων η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη της τα κάτωθι κρίσιμα στοιχεία :

(a) Από τα έγγραφα της δικογραφίας και την εν γένει ακροαματική διαδικασία, προέκυψε ευθέως και με σαφήνεια ότι δεν τηρήθηκε από την ίδια την αστυνομική δύναμη που ήταν επιφορτισμένη με την εφαρμογή των μέτρων τάξης στον αγώνα, η απόφαση που ελήφθη πριν τη διεξαγωγή του, για την εκκένωση του χώρου του καφέ και τη μη τοποθέτηση των προσερχόμενων μεμονωμένων φιλάθλων της ΑΕΚ σε συγκεκριμένη κερκίδα. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 18 της από 4-2-2016 απόφασης της Δ/νσης Αστυνομίας : «απαγορευόταν η παρουσία οποιουδήποτε φιλάθλου στο κατάστημα καφέ που βρίσκεται εντός του γηπέδου, ανάμεσα στις κερκίδες 7 και 1 του γηπέδου από την ώρα εκδήλωσης των μέτρων τάξης

μέχρι την αποχώρηση όλων των φιλάθλων». Αυτή η απόφαση δεν εφαρμόστηκε, χωρίς υπαιτιότητα της ΠΑΕ ΑΕΚ, από τις δε πειθαρχικές διώξεις αλλά και από πληθώρα δημοσιευμάτων του τύπου, προκύπτει ευθέως ότι έμπροσθεν του καφέ σημειώθηκαν τα περιστατικά και οι παραβάσεις που αποδίδονται μετά το τέλος του αγώνα. Και μόνον η τοποθέτηση αστυνομικής δύναμης έμπροσθεν του καφέ, όπου φέρεται ότι έλαβαν χώρα τα επεισόδια, θα ήταν αρκετή για τον έλεγχο της τάξης και την αποτροπή οποιασδήποτε σκέψης εισόδου στο γήπεδο μετά τη λήξη του αγώνα.

(β) Ουδέποτε υπήρξε οργανωμένη μετακίνηση φιλάθλων της ΑΕΚ στον εν λόγω αγώνα και τοποθέτησή τους σε διακριτό και ξεχωριστό τμήμα του γηπέδου. Η Π.Α.Ε. ουδέποτε έλαβε εισιτήρια για τον εν λόγω αγώνα για να τα διαθέσει και να λάβει την όποια ευθύνη εξ αυτού του γεγονότος. Όπως είχε αποφασιστεί από την αστυνομία, οι φίλαθλοί μας προσήλθαν μεμονωμένα στο γήπεδο και κατέλαβαν θέσεις σε όλες τις θύρες του γηπέδου.

(γ) Η ΠΑΕ ΑΕΚ, ως φιλοξενούμενη ομάδα, πέραν των ως άνω αυτοτελών ισχυρισμών περί μη στοιχειοθέτησης της αντικειμενικής ευθύνης της, δεν είχε τη νομική υποχρέωση, κατ' άρθρο 41 Δ' του ν. 2725/99 ως ισχύει, για την πρόσληψη προσωπικού ασφαλείας για τον εν λόγω αγώνα, με συγκεκριμένες υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και καθήκοντα που προσδιορίζονται και προβλέπονται στην ως άνω διάταξη καθώς και στο άρθρο 15 παρ.3 της από 4-2-2016 απόφασης Δ. Α. Δυτικής Αττικής. Αυτή η υποχρέωση βαρύνει κατά νόμο το εκάστοτε γηπεδούχο σωματείο και μόνο.

(δ) Τα φερόμενα επεισόδια έλαβαν χώρα μετά την αποχώρηση από τον αγωνιστικό χώρο όλων των εμπλεκομένων στη διεξαγωγή του αγώνα (ποδοσφαιριστών, διαιτητών, αξιωματούχων αγώνα και ομάδων), δεν προέκυψε δε κανένας κίνδυνος για τη σωματική ακεραιότητά τους και δεν επηρεάστηκε επ' ουδενί η ομαλή διεξαγωγή του αγώνα, αφού καθ' όλη τη διάρκειά του δεν σημειώθηκε η παραμικρή παραβατική συμπεριφορά.

(ε) Σε σύγκριση με πρόσφατες πειθαρχικές υποθέσεις εκτεταμένων επεισοδίων, η βαρύτητα των κατά περίπτωση «επεισοδίων» είναι τελείως διαφορετική από την ένδικη υπόθεση, για την οποία όμως επιβλήθηκαν ίδιες αγωνιστικές-πειθαρχικές ποινές, κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

(στ) Ο δικαστής υποχρεούται να ερευνήσει αν η προβλεπόμενη από το νομοθέτη ποινή είναι πρώτον πρόσφορη να εξασφαλίσει τη γενικο-προληπτική πρόθεση προστασίας του συγκεκριμένου εννόμου αγαθού που πλήγτεται από την

άδικη και καταλογιστή στο δράστη πράξη, δεύτερον να είναι η «ουχ ήττον επαχθής» για το πληττόμενο αντίρροπο έννομο συμφέρον του δράστη και τρίτον να τελεί σε εύλογη σχέση με την σκοπούμενη προστασία. Με τα δεδομένα αυτά ειδικά μία ποινή αφαίρεσης βαθμών για επεισόδια φιλάθλων μιας Π.Α.Ε. δεν θα ήταν σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας. Διότι, και αν θα κρινόταν πρόσφορη, αφού θα ήταν αποτρεπτική της παραβατικής συμπεριφοράς, δεν θα μπορούσε να κριθεί αναγκαία, αφού θα ήταν εξοντωτική για την Π.Α.Ε., και δεν θα βρισκόταν σε εύλογη σχέση προς το πειθαρχικό αδίκημα. Και τούτο διότι η αφαίρεση βαθμών επηρεάζει καθοριστικά την αγωνιστική πορεία της ομάδος, π.χ. μπορεί να επιφέρει τον υποβιβασμό της ή την στέρηση εξόδου στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις ή ακόμα και την απώλεια του πρωταθλήματος !!! Εν προκειμένω, η Π.Α.Ε. ΑΕΚ μετά την ποινή της αφαίρεσης τριών (3) βαθμών στην κανονική αγωνιστική περίοδο, ισοβαθμεί στην ενακτήρια ειδική βαθμολογία των play off με την Π.Α.Ε. Παναθηναϊκός, ενώ αν δεν της είχε επιβληθεί η ποινή αυτή θα υπερτερούσε έναντι του βασικού της αντιπάλου κατά ένα βαθμό στην προσπάθεια κατάληψης της προνομιούχας θέσης εξόδου στα προκριματικά του Champions League. Γίνεται αντιληπτό ότι η εν λόγω βαθμολογική κύρωση έχει τεράστιες επιπτώσεις στην αγωνιστική πορεία της ομάδος αλλά και στην οικονομική κατάσταση της Π.Α.Ε., που είναι μάλιστα υπέρτερες της οικονομικής ζημιάς των 70.000 € και της απώλειας των εισιτηρίων των δύο αγώνων που διεξήχθησαν χωρίς θεατές. Μάλιστα η ποινή αυτή καταδικάζει ουσιαστικά αφενός το ίδιο το ελληνικό ποδόσφαιρο αφού δίνει προβάδισμα για την έξοδο στο Champions League στην λιγότερο ικανή και άξια (με βάση την βαθμολογική θέση που κατέκτησε με καθαρά αγωνιστικά κριτήρια και όχι αυτή που διαμορφώθηκε κατόπιν πειθαρχικών κυρώσεων) ομάδα αλλά και αφετέρου τους ίδιους τους ποδοσφαιριστές, οι οποίοι στερούνται την ευκαιρία να αγωνιστούν σε διεθνείς διοργανώσεις, να αναδειχθούν κλπ. παρόλο που δεν ταυτίζονται με το νομικό πρόσωπο της Π.Α.Ε. ώστε δεν δικαιολογείται να φέρουν τις αντανακλαστικές συνέπειες της πειθαρχικής της ευθύνης. Ο τυχόν σκοπός της διασφαλίσεως της ομαλής διεξαγωγής των αγώνων δια της αποφυγής επεισοδίων εξυπηρετείται επαρκώς από τις λοιπές προβλεπόμενες ποινές (χρηματική ποινή και διεξαγωγή αγώνων χωρίς θεατές). **Είναι κατάφορα άδικο η στο σύστημα της αντικειμενικής ευθύνης θέσπιση της ποινής αφαίρεσης βαθμών, ήτοι μια κύρωση άμεσα αγωνιστικού χαρακτήρα για μη αγωνιστικού χαρακτήρα παράβαση** (όπως π.χ. είναι η φαρμοκοδιέγερση, η αλλοίωση αποτελέσματος κλπ.) στην οποία δεν ενέχονται αθλητές ή προπονητές. Πρόκειται για

ποινή με υπερβολικές, καταστροφικές αγωνιστικές και οικονομικές συνέπειες που υπερακοντίζουν τον σκοπό του αθλητικού νομοθέτη και δεν τελούν σε σχέση εύλογης αναλογίας με το είδος του πειθαρχικού παραπτώματος.

Ενόψει όλων των ανωτέρω συμπροσδιοριστικών στοιχείων, η φύση καθ βαρύτητα της διαπιστωθείσας παραβάσεως βρίσκονται σε δυσαναλογία με τις επιβαλλόμενες κυρώσεις, οι οποίες κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας έπρεπε να μειωθούν στο προσήκον μέτρο.

Επειδή με την παρούσα προσφυγή μας υποβάλλουμε αίτημα για διαιτητική επίλυση της διαφοράς που έχει προκύψει από την με ημερομηνία 11-2-2016 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, την με αρ 112/2016 απόφαση του Πρωτοβαθμίου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της SUPER LEAGUE και την με αρ. 37/27-4-2016 απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο.

Επειδή με την παρούσα δηλώνουμε ότι σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κανονισμού Λειτουργίας Διαιτητικού Δικαστηρίου Ποδοσφαίρου αναγνωρίζουμε την δικαιοδοσία και την αρμοδιότητα του Διαιτητικού Δικαστηρίου Ποδοσφαίρου για την επίλυσή της ως άνω διαφοράς και ως διαιτητή ορίζουμε από τον οικείο πίνακα διαιτητών SUPER LEAGUE τον δικηγόρο Πιταροκούλη Γεώργιο του Ιωάννη, κάτοικο Ηρακλείου, οδός Μιχελιδάκη αρ. 19.

Επειδή η παρούσα προσφυγή ασκείται πριν την κοινοποίηση του σκεπτικού της προσβαλλόμενης απόφασης και για τον λόγο αυτό επιφυλασσόμαστε να ασκήσουμε πρόσθετους λόγους κατ' αυτής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή μας.

Να ακυρωθεί η με αρ. 37/27-4-2016 απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο. επί των τέλει όπως γίνει δεκτή η έφεσή μας κατά της με αρ. 112/2016 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της SUPER

LEAGUE και απαλλαγούμε από τα πειθαρχικά αδικήματα που μας καταλογίστηκαν με την από 11-2-2016 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων.

Όλως επικουρικώς, εάν ήθελε γίνει δεκτή η πειθαρχική ευθύνη της ΠΑΕ, να χαρακτηρισθούν οι αποδιδόμενες παραβάσεις ως μεμονωμένα επεισόδια και να επιβληθεί η ηπιότερη χρηματική ποινή κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας.

Αθήνα, 4-5-2016
Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΚΑΪΜΑΚΑΜΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 20 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3606528 - 210 3603870
info@kaimakamis-law.gr